

Immigratie- en Naturalisatiedienst
Ministerie van Binnenlandse Zaken en
Koninkrijksrelaties

Dossieronderzoek naar afgewezen (gestelde) homoseksuele asielzoekers uit Irak

In aanvulling op het onderzoek 'Evaluatie gevolgen
beëindiging categoriaal beschermingsbeleid Irak'

Datum september 2011
Status Definitief

Colofon

Titel	Dossieronderzoek naar afgewezen (gestelde) homoseksuele asielzoekers uit Irak
Status	Definitief

Ministerie van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties
Immigratie- en Naturalisatiedienst
Stafdirectie Uitvoeringsbeleid
IND Informatie- en Analysecentrum (INDIAC)
Dr. H. Colijnlaan 341 | 2283XL Rijswijk
Postbus 5800 | 2280 HV Rijswijk

Samenvatting

Om een beter inzicht te krijgen in de afwijzingsgronden van de in totaal 55 afgewezen (gestelde) homoseksuele asielzoekers is er een dossieronderzoek uitgevoerd. In het dossieronderzoek is geen onderscheid gemaakt tussen aanvragen waarop is beslist ten tijde van het categoriaal beschermingsbeleid en aanvragen die na het categoriaal beschermingsbeleid zijn afgehandeld. In beide onderzoeksperioden ontvingen (gestelde) homoseksuelen minder dan gemiddeld vaak een inwilliging op hun aanvraag.

Het onderzoek heeft een beter inzicht in afwijzingsgronden voor deze groep opgeleverd. Hieruit bleek dat zeven van hen werden afgewezen op grond van de Dublin Verordening. Acht personen hebben ongeloofwaardige verklaringen over hun gestelde herkomst uit (Centraal-) Irak afgelegd. In het merendeel van de overgebleven 38 afgewezen aanvragen werd getwijfeld aan de verklaringen over de homoseksuele geaardheid. In die gevallen waarin de asielzoeker wel werd gevolgd in de verklaring over zijn homoseksuele geaardheid en de aanvraag toch is afgewezen (elf keer) werd meestal geoordeeld dat er geen geringe indicaties aanwezig waren dat de betrokken persoon bij terugkeer naar Irak om die reden vervolging te vrezen heeft.

1 Inleiding

(Gestelde) homoseksuele asielzoekers kregen zowel tijdens als na het categoriaal beschermingsbeleid minder dan gemiddeld vaak een inwilliging op hun aanvraag. Het inwilligingpercentage van (gestelde) homoseksuele asielzoekers daalde na de beëindiging van het categoriaal beschermingsbeleid van 56% naar 38%. Ten tijde van het categoriaal beschermingsbeleid vonden de meeste inwilligingen van homoseksuele asielzoekers plaats op grond van dit beleid. Na de beëindiging van het categoriaal beschermingsbeleid en de instelling van het speciale beleid voor homoseksuele asielzoekers waren de meeste inwilligingen van deze groep gebaseerd op het Vluchtelingenverdrag.

Om meer inzicht te krijgen in de redenen voor afwijzing van asielverzoeken van Iraakse (gestelde) homoseksuelen is een nader dossieronderzoek uitgevoerd. In het dossieronderzoek is geen onderscheid gemaakt tussen aanvragen waarop is beslist ten tijde van het categoriaal beschermingsbeleid en aanvragen die na het categoriaal beschermingsbeleid zijn afgehandeld. De resultaten van dit onderzoek worden hier beschreven.

2 Resultaten

In de periode dat het categoriaal beschermingsbeleid van kracht was zijn in totaal 15 personen afgewezen die zich beriepen op een homo-of biseksuele geaardheid. In de periode na de beëindiging van het categoriaal beschermingsbeleid ging het om 47 personen.

Zeven personen bleken in beide periodes een afwijzende beschikking te hebben ontvangen. Dit betekent dat in totaal 55 personen overbleven die in de onderzoeksperiode zijn afgewezen. De dossiers van deze 55 personen zijn nader onderzocht. Het ging hier om 54 mannen en één vrouw.

Twee personen bleken na de onderzoeksperiode (na gegrondverklaring van het beroep) alsnog een inwilligende beschikking op hun aanvraag te hebben ontvangen. Zodoende bleven er 53 personen over. Van deze 53 personen zijn er zeven afgewezen op grond van de Dublin-Verordening. Onder de 46 personen die een inhoudelijke beoordeling van hun asielaanvraag hebben ontvangen, bevonden zich acht personen waarvan de gestelde herkomst uit (Centraal-)Irak ongeloofwaardig werd bevonden. Eén van deze acht personen is aangemerkt als een ongewenste vreemdeling (ook wel: OVR verklaard).

In één van deze acht zaken is het beroep tegen de afwijzende beschikking gegrond verklaard. Tegen dit besluit heeft de IND hoger beroep ingesteld. Deze procedure loopt nog. In vijf zaken is het beroep ongegrond verklaard, één persoon heeft geen beroep ingesteld en één persoon heeft het beroep ingetrokken.

38 personen zijn gevolgd in hun verklaring over hun gestelde herkomst. De beschikkingen van deze 38 personen zijn vervolgens nog nader bestudeerd.

Samenvattend:

totaal onderzoeksperiode	62
personen	55
afwijzingen	53
na Dublin toets	46
geloofwaardige herkomst	38

Twee van de overgebleven 38 personen zijn OVR verklaard. In twee andere gevallen vormden openbare orde aspecten een contra-indicatie voor statusverlening. 27 van de 38 personen die zijn gevolgd in hun verklaring over hun gestelde herkomst waren toerekenbaar ongedocumenteerd (artikel 31, lid 2 onder f Vw). In 24 van de overgebleven 38 gevallen is geoordeeld dat de betrokken asielzoeker ongeloofwaardige verklaringen over zijn seksuele geaardheid heeft afgelegd. In veel gevallen is bij dit oordeel mede de omstandigheid betrokken dat betrokkene pas laat in zijn procedure, of bij een opvolgende procedure, heeft verklaard homoseksueel te zijn (15 keer). Dit is in de meeste gevallen geen doorslaggevende factor geweest, maar heeft in combinatie met het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen tot een afwijzing van de asielaanvraag geleid. Drie personen zijn enkel afgewezen op grond van artikel 4:6 AWB, waarbij een toets op de verklaringen over de gestelde homoseksualiteit niet heeft plaatsgevonden. Elf van de overgebleven 38 afgewezen personen werden wel gevolgd in hun verklaring over hun seksuele geaardheid. In

deze gevallen werd over het algemeen geoordeeld dat er geen geringe indicaties aanwezig waren dat de betrokken persoon bij terugkeer naar Irak om die reden vervolging te vrezen heeft. In drie gevallen werd wel geloof gehecht aan de verklaring omtrent de seksuele geaardheid, maar niet aan de verklaringen omtrent de gestelde problemen die daaruit zouden zijn voortgekomen.

Samenvattend (de categorieën kunnen elkaar overlappen):

OVR	2
openbare orde	2
ongedocumenteerd	27
ongeloofwaardige verklaringen	24
seksuele geaardheid geloofwaardig	11
artikel 4:6 AWB	3

Bij 23 van de 38 personen die zijn gevolgd in hun verklaring over hun gestelde herkomst is het beroep tegen de afwijzende beschikking ongegrond verklaard. In twee gevallen was het ingestelde beroep niet ontvankelijk. In zes zaken is de uitkomst van de beroepsprocedure nog niet bekend. In zeven gevallen is het beroep gegrond verklaard. In vijf gevallen heeft de IND hoger beroep ingesteld, waarvan de uitkomst nog niet bekend is. In vier gevallen werd het beroep gegrond verklaard omdat de rechter van oordeel was dat de IND onvoldoende had gemotiveerd waarom de verklaringen over de –gestelde- homoseksuele geaardheid niet tot statusverlening leidden. In de overige gevallen hield de gegrondverklaring verband met een beroep op artikel 15c van de kwalificatierichtlijn¹. In vijf van de zaken heeft de IND hoger beroep ingesteld. In twee gevallen is de aanvraag na gegrondverklaring opnieuw afgewezen, de beroepsprocedure tegen deze beschikkingen staat nog open.

Samenvattend:

beroep ongegrond/ niet ontvankelijk	25
beroep gegrond	7
uitkomst beroep onbekend	6

¹ RICHTLIJN 2004/83/EG VAN DE RAAD van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming.